

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LES QUATRE DIABLES

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 217. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611309282976/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

-- at le og raabe og vrænge, højt, hver med sin Akcent, mens det hele druknede i Latter, de samme Ord, i et stort, højroret Forvredenhedens Kor:

„tegner vi ærbødigst

Les Quatre Diables“.

„Cri-Cri“erne skreg. Højt oppe paa to Borde vrikkede Trip fanatisk med Æslet Rigolos Bag.

Saa lo ogsaa Aimée, højt og længe — sidst, mens lidt efter lidt Støjen standsede.

„Djævlene“ vendte tilbage til deres Plads. Adolphe tog Pengene frem og lagde dem ved Siden af deres Sejdler. Saa stod de tre op, men Fritz blev siddende. Han skulde ikke hjem.

— Godnat, sagde Adolphe og Louise.

— Godnat, svarede Fritz kun og rørte sig ikke.

Aimée blev staaende: et Nu betragtede hun ham, som led hun endnu en Gang ved Tanken om denne, den sidste Nat.

— *A demain, Aimée*, sagde han.

Langsomt flyttede hun Øjnene fra ham:

— *A demain*.

Hun gik ud i den store Gang. Der var mørkt. Plakatmandens Lygte stod paa Jorden — Plakatens gule Papir lyste frem i Skæret imod hende. De to Andre ventede foran Porten. Hun fulgte efter, ene.

Der var dødt og tyst mellem de høje Huse.

Aimée betragtede de store Stenmasser, med Ruderne, deres Øjne, Frømmedes Øjne. Himlen var høj og klar. Aimée betragtede Stjerneerne, som de sagde var Verdener. Andre Verdener.

Paany saá hun henover Huse og Døre og Ruder og Lygter og Gadens Stene -- som var hver en Ting et besynderligt Under — som hun saá før første og eneste Gang.

— Aimée, kaldte Louise.

-- Ja, jeg kommer.